

И: А той защо е имал против да работиш?

Р: Е, не обича, не знам. Аз много исках да работя, но той го беше страх, защото бях по-малка и да не, да не стане нещо. Сама си идвам и така. Просто той не даваше... А сега се ожених, семейна съм, имам едно дете.

И: И сега мъжът ти не дава?

Р: Да, не ми дава.

И: И защо?

Р: Ами не ми дава. Вика: „Аз нали имам работа, защо и ти да ходиш на работа“. Не ми дава да ходя на работа. И си седя вкъщи...

И: А детенцето? Би ли го праскала на детска градина?

Р: Да, защото то, ако порасне така да не ходи на детска градина, то няма да знае една дума на български. То трябва да свикне, да е с българи, да контактува с хора, да знае как да се отнася с човек. Тъй това, че аз бях на детска градина и просто много неща съм научила в детската градина, много отношения съм научила и затова искам и моето дете... Даже аз искам моето дете въобще да не учи в това училище. Искан надолу, да е по-стегната... ще се потрудя така да стане, да ходи на детска градина, на училище, да общува с българи, но това е, че... страшно е с българи, много да се учи.

И: Защо?

Р: Защото, ако научат, че е циганско детето, ще кажат, че е циганка: „Ти си циганка такава“ и на нея ще и стане грозно и тя няма да иска повече да ходи на училище. Може някой да се заяжда с нея. Заради това повечето, много цигани не пускат децата си в българско училище, заради тези лоши хора (мл.14, Ф, ж.).

Р: В момента работя, учил съм до VIII клас, спрях да уча поради финанси, започнах да работя... Не, въпроса е, че ми беше много интересно, но по финасова гледна точка ставаше въпрос щото то като учиш ти трябва пари за учебници, тетрадки, ядене, нали ходене по кафета, такива неща. Обаче са не може без тях. Гледах да изкарам VIII клас и примерно почнах да работя...

И: А не си мислил да продължиш по някакъв начин?

Р: Мислил съм обаче просто не можеше, по цял ден работа и просто нямаш време.

И: Някакви курсове, нещо друго карал ли си след това?

Р: Не.